

Szakmai utazás a KBA radebeuli központjába

Pesti Sándor

2007. április 2–5. között a Prosystem Print Kft.-vel közösen szerveztünk látogatást Németországba a Koenig & Bauer AG radebeuli gyárába, hogy megtekintsük „hogyan készül” manapság egy ofszet nyomógép.

Az utazás első, igen tanulságos megállója Prágában, az EUROPRINT Nyomdánál volt. Termékprofiljuk főleg hetilapok, folyóiratok, újságok és különböző reklámanyagok gyártása, de a kapacitások kihasználására elég szép számú könyvet is gyártanak. A céget 1992-ben alapították, és ISO 9001:2000 tanúsítással rendelkezik. 2006-ban költöztek új telepükre, ahol közel 6000 négyzetméteres üzemben mintegy 150 alkalmazottal folyik a termelés. (www.europrint.cz)

A nyomdában saját reprostúdió és CtP-vel felszerelt teljes körű prepress üzemel. A gépteremben két Komori heatset tekercsnyomó gép, B1 és B2 formátumú íves ofszet nyomógépek, a kötészeti részben döntően SIGLOCH- és KOLBUS-gépek. A gépeket mind újonnan vásárolták, és a nyomtatás, valamint a végfeldolgozás is egyterű, hatalmas csarnokban került elhelyezésre. (Nem ijesztés a magyar nyomdászoknak, de a csarnokban már kijelölték a helyét az újabb gépeknek!) Az szinte természetes, hogy digitális részleg is üzemel, ahol egy helyre koncentrálódik a proofolás, a makettkészítés és az ofszet megrendelői körön belül felmerülő digitális igények kielégítése.

A tanulságok közül csak egy: a nyomdában a jövőbeni gépi kapacitásbővítésekre gondolva kialakítottak egy, a jelenlegi igényeket meghaladó hatalmas magasraktárt is. Hogy ez ne legyen holt tér, jelenleg késztermék-raktározásra használják, de nem akárhogy. A kiadóknak legyártott könyveket a kiadók (állítólag „természetesen” határidőre!) kifizetik, de csak annyit szállítanak el, amennyit aktuálisan felvesz a bolthálózat. A többlet, tisztes tárolási díj fejében, a nyomdában tárolják. Ezáltal nem csak a raktárépület fenntartási költségei nem terhelik a nyomdát, de a kiadó újabb megrendeléseire is egyfajta speciális depozitot jelentenek az ott tárolt termékek.

A nyomd látogatás után késő estére értünk a Drezda melletti szállodánkba, ahol az út fáradalmait ellenére az éjszakába nyúlóan folyt a Prágában látottak kapcsán generált szakmai eszmecsere. (Természetesen a helyi sörfajták tesztelésével párhuzamosan!)

Másnap Radebeulban a KBA nyomógépgyárában folytatódott a szakmai program, ahol Steffen Kroll, a Koenig & Bauer AG íves nyomógépek kereskedelmi osztályának közép- és kelet-európai

vezetője, valamint dr. Roland Reichenberger úr fogadta a csapatot és tartottak nagyon érdekes előadásokat a német nyomdagépgyártás, kiemelten a KBA cég és az íves nyomógépek történetéről, az évek során elért gépfejlesztésekről, szabadalmakról, és részletesen kitértek a jövőt illető előrejelzésekre is.

A gyárban elfogyasztott ebéd után – melynek érdekessége, hogy KBA éttermének a séfje magyar lévén, magyarul ajánlotta figyelmünkbe az ételeket – az előadások az üzemben belül található bemutatóteremben folytatódtak. Itt dr. Reichenberger úr egy *Rapida 105* típusú 6 szín + lakk, hibridtechnológiájú, 18 000 ív/óra üzemi sebességű íves

nyomógép mellett mutatta be részletesen a hibridtechnológia működését, előnyeit és használatának mesterfogásait. Aztán egy *Rapida 74 G* és *Rapida 142* típusú íves nyomógép üzemi gyakorlati segítették az ofszet nyomtatási csúcstechnológiák – beleértve a kartonnyomtatást is – jelenlegi lehetőségeinek a részleteivel való ismerkedést.

A program az összeszerelő üzemben folytatódott, ahol az íves nyomógépek összeszerelésének teljes folyamatát megismerhettük. (Sajnos, de jól érthető okokból itt nem lehetett fotózni.) Az üzemben nem csak azt láttuk, milyen alkatrészekből és munkafolyamat során lesz a holt vasból a nyomdába kerülő precíz monstrum, de megmutatták azt is, hogy hogyan készülnek az anilox hengerek. Végül a gyárlátogatást a KBA óriása, a *Rapida 205* bemutatása zárta.

Meg kell említeni, hogy a szakmai program nem csak a magyar kollégáknak jelentett rendkívüli élményt, de az előadók is szemmel láthatóan élvezték. Ennek oka pedig az volt, hogy csapatunk a géptermekekben otthonosan mozgó, gyakorlati szakemberekből állt, akik figyelme és valódi érdeklődést mutató kérdései valósággal szárnyakat adtak az előadóknak. Így az eredetileg tervezett időtartamot messze meghaladóan tartott látogatásunk a KBA radebeuli gyárában.

Az esti program már elvileg nem a gépekről szólt, mert Kroll úr és Reichenberger úr igazi lokálpatriótaként – nem kisebb felkészültséget mutatva, mint a napközbeni szakmai bemutatókon – kala-zolt végig Drezda gyönyörűen újjáépülő óváro-

sában. A séta a Pulverturm étteremben ért véget, ahol pazar vacsorával látták vendégül a kollégákat. A gyakorlatban természetesen az oldott hangulatú beszélgetések is alapvetően a szakmáról szóltak.

Köszönet a szervezésért a KBA magyarországi képviseletének (www.prosystem.hu) és külön elismerés Kühstaler Gyurinak, aki a reggeltől késő estébe nyúló szakmai programot fáradhatatlanul és hibátlanul tolmácsolta végig.

A program a harmadik napon Lipcsében folytatódott, az 1990-ben létesített és alapítványi keze-

lésben működő Druckkunst Museumban (www.druckkunst-museum.de). A múzeumból csak annyit: azt mindenkinek látni kell! Aki dolgozott még ólommal, annak azért, aki meg ehhez túl fiatal, annak azért. Egyik ifjú kollégánk mondta a tervezettnél épp ezért kicsit hosszabbra nyúlt látogatás után: most lett világos számomra sok szakmai összefüggés, és most értem meg igazán, mi az a közös kapocs, amiről apám és barátai beszélnek, ha valahol összejönnek.

A lipcsei városnézésre már nem sok idő maradt, de azt azért láttuk: nem toldanak, foldanak. Szív-fájdalom nélkül bontják az NDK „dicsőségét hirdető” belvárosi iker-üvegpalotát is. Helyére feltehetőleg nem újabb aktuális csodapalotát építenek, hanem megkeresik a város múltjához és hangula-

tához illeszkedő építészeti megoldást. Mint az látható szerte a városban! Aki annak idején nem járt az NDK-ban, annak ma nehéz elképzelni, hogy volt két, külsőségeiben is eltérő Németország. Úgy, mint a Druckkunst múzeumban, ahol a működő betűöntödét csodálva hitetlenkedünk, hogy ez nem is oly rég még ugyanolyan fontos részlege volt egy nyomdának, mint ma például a CTP.

Hazafelé még egy megálló Prágában, ahol Švejknek tisztelegve a vacsora természetesen az U Flekuban, majd másnap délelőtt rövid városnézés a festői szép óvárosban és hazautazás a régi „M7 filinget” idéző, dam-dam-dam dőcögős Prága – Pozsony autópályán. Fáradtan, de sok hasznos ismerettel és kellemes tapasztalatokkal értünk Budapestre. Az utazás a résztvevőknek biztos, de reményeink szerint a delegáló nyomdáknak is egyaránt hasznos volt. Mindent megteszünk, hogy legyen folytatása – esetleg más gépgyártóknál is.

